

til at antage, at han fremdeles vil komme til at nyde de 400 Rbd., som han for Tiden oppebærer i sin Egenstaaelse af Medlem af Kvarantænekommissionen. Nagtet jeg indrømmer, at der maaskee fra den juridiske Side ikke vilde være Noget til Hinder for at fratage ham dem, troer jeg dog, at det maa erkjendes, at det i alle Tilfælde vilde være en høist usædvanlig Fremgangsmaade, om Regjeringen, saalænge denne Embedsmand var istand til forsvareligt at kunne udføre de Forretninger, som han i en Række af Aar har udført, vilde indbringe dette Beløb. Jeg troer altsaa, at Sagens Ordning paa den Maade, som nu foreligger, vilde have til Følge, at Statskassen aarlig kom til at udrede 100 Rbd. mere, og det kan vistnok heller ikke benægtes, at forsaavidt den paagjældende Embedsmand vil gaae ind paa at sættes paa fast Gage, i Tillid til, at der ved Tillægsbevilling vil blive bevilget dette Beløb af 400 Rbd., vil han have Udsigt til om 10 Aar at faae sin Embedsgage, 3,000 Rbd., forøget med et Alderstillelag af 300 Rbd., altsaa i det Hele 3,300 Rbd., hvilket med Tillæg af de 400 Rbd. som korresponderende Medlem af Kvarantænekommissionen vil udgjøre i Alt 3,700 Rbd. Jeg troer saaledes, at det maa erkjendes, at Sagen ingenlunde stiller sig fordeeltigst i pen- sionær Henseende for denne Embedsmand, naar det bliver til Lov, som han har ønsket, nemlig at han sættes paa fast Gage med Alderstillelag og derimod mister de tidnævnte 400 Rbd., og fra Statskassens Side forekommer det mig ligesaa klart, at denne naturligtvis vinder, hvad Embedsmanden taber. Det eneste Gode, som der kan være Spørgsmaal om, at denne Embedsmand ved Alderstillelaget vilde opnaae, vilde være, at han fik en uomtvistelig Ret til Pension af de 3,300 Rbd., imedens det maaskee kan være omtvisteligt, hvorvidt dette Beløb af 400 Rbd. kan komme i Betragtning ved Pensionsberegningen. Det forekommer mig endelig ogsaa, at det for Staten maa have nogen Interesse, at Loven af 19de Februar 1861 saa hurtigt som muligt faaer Anvendelse paa et saa stort Antal af juridiske Embedsmænd som muligt. I Henhold til disse Ytringer skal jeg tillade mig at henstille, om ikke Regjeringen — det vil vel nærmest være Indenrigsministeren,

men da han ikke er tilstede, tør jeg maaskee rette Opfordringen til Finansministeren — kunde finde Anledning til ved et Endringsforslag til Sagens tredje Behandling at søge Bestemmelsen om Alderstillelaget og den dertil svarende Bestemmelse om de 400 Rbd. ført tilbage til det, som Regjeringen oprindeligt havde foreslaaet. Jeg antager, at den Umstændighed, som jeg har tilladt mig at fremhæve, at der vil blive en Uoverensstemmelse mellem Finansloven og denne Lov, maa være bleven overseet i det andet Thing, og jeg kan derfor ikke nære nogen Tvivl om, at naar Regjeringen stiller et saadant Endringsforslag og dette Thing vedtager det, det da ogsaa vil finde Samstemning hos den anden Deel af den lovgivende Magt.

Christensen: Med Hensyn til disse Ytringer af den ærede Taler finder jeg mig dog foranlediget til at gjøre den Bemærkning, at jeg er temmelig overbevist om, at det Hensyn, som den ærede Taler udhævede, ikke er overseet i det andet Thing, og jeg vil tilføje, at jeg for mit Vedkommende vilde finde det meget lidet tilraadeligt at fravige det Resultat, hvortil det andet Thing er kommet i den omhandlede Sag, saa den Opfordring, som den ærede Taler har stillet, i alt Fald ikke maa forstaaes, som om den tiltrædes af alle dette Things Medlemmer.

Ministeren for Kongerigets særlige Finanser: Da Indenrigsministeren atter iasten er forhindret fra at møde i dette Thing, skal jeg tillade mig paa hans Vegne at høre nogle Bemærkninger i Anledning af det Foredrag, der blev holdt af den ærede Taler, som først havde Ordet. Forsaavidt den ærede Taler har fremdraget Spørgsmaalet om, hvorvidt de 400 Rbd., som vedkommende Embedsmand nyder som Medlem af Kvarantænekommissionen, skulde komme i Betragtning ved Pensionsberegningen, saa troer jeg ikke, at det her vil være Stedet at indlade sig derpaa. Det er et Spørgsmaal, der først vil kunne finde sin Afgjørelse efter en omhyggelig Underjøgelse af de Betingelser, under hvilke dette Tillæg i sin Tid er bleven tilfæet; men jeg